पार्थानां जयकामं तं पुत्राणां मम कण्टकं। घटोत्कचं महाकायं कस्तं द्रोणादवारयत् ।
एते चान्ये च बहवो येषामर्थाय सञ्जय। त्यक्तारः संयुगे प्राणान् किन्तेषामजितं युधि।
येषाञ्च पुरुषव्याघ्रः शार्ङ्गधन्वा व्यपाश्रयः । हितार्थी चापि पार्थानां कथं तेषां पराजयः।
लोकानां गुरुरत्यर्थं लोकनाथः सनातनः। नारायणो रणे नाथो नृणां दिव्यात्मवान्प्रभुः। १८०
यस्य दिव्यानि कर्म्माणि प्रवदन्ति मनीषिणः। तान्यहं कीर्त्तयिष्यामि भक्त्या स्थैर्य्यार्थमात्मनः।
इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि द्रोणाभिषेकपर्व्वणि धृतराष्ट्रवाक्ये दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥

॥ धृतराष्ट्र उवाच ॥ शृणु दिव्यानि कर्म्माणि वासुदेवस्य सञ्जय। कृतवान् यानि गोविन्दो यथा नान्यः पुमान् क्वचित्।
संवर्द्धता गोपकुले बालेनैव महात्मना। विख्यापितं बलं बाह्वोस्त्रिषु लोकेषु सञ्जय ।
उच्चैःश्रवस्तुल्यबलं वायुवेगसमं जवे। जघान हयराजानं यमुनावनवासिनं।
दानवं घोरकर्म्माणं गवां मृत्युमिवोत्थितं। वृषरूपधरं बाल्ये भुजाभ्यां निजघान ह। १८५
प्रलम्बं नरकं जम्भं पीठं वाऽपि महासुरं। मुरञ्चामरसङ्काशमवधीत् पुष्करेक्षणः।
तथा कंसो महातेजा जरासन्धेन पालितः। विक्रमेणैव कृष्णेन सगणः पातितो रणे।
सुनामा रणविक्रान्तः समग्राचौहिणीपतिः। भोजराजस्य मध्यस्थो भ्राता कंसस्य वीर्य्यवान्।
बलदेवद्वितीयेन कृष्णेनामित्रघातिना। तरस्वी समरे दग्धः ससैन्यः शूरसेनराट्।
दुर्व्वासा नाम विप्रर्षिस्तथा परमकोपनः। आराधितः सदारेण स चास्मै प्रददौ वरान्। १९०
तथा गान्धारराजस्य सुतां वीरः स्वयम्वरे। निर्ज्जित्य पृथिवीपालानावहत् पुष्करेक्षणः।
अमृष्यमाणा राजानो यस्य जात्या हया इव। रथे वैवाहिके युक्ताः प्रतोदेन कृतव्रणाः।
जरासन्धं महाबाहुमुपायेन जनार्द्दनः। परेण घातयामास समग्राचौहिणीपतिं।
चेदिराजञ्च विक्रान्तं राजसेनापतिं बली। अर्घे विवदमानञ्च जघान पशुवत्तदा।
सौभं दैत्यपुरं खस्थं शाल्वगुप्तं दुरासदं। समुद्रकुक्षौ विक्रम्य पातयामास माधवः। १९५
अङ्गान् वङ्गान् कलिङ्गांश्च मागधान् काशिकौशलान् । वात्स्यगार्ग्यकरूषांश्च पौण्ड्राश्चाप्यजयद्रणे।
आवन्त्यान् दाक्षिणात्यांश्च पार्व्वतीयान् दशेरकान्। काश्मीरकानौरसिकान् पिशाचांश्च समुद्गलान्।
काम्बोजान् वाटधानांश्च चोलान् पाण्ड्यांश्च सञ्जय। त्रिगर्त्तान्मालवांश्चैव दरदांश्च सुदुर्ज्जयान्।
नानादिग्भ्यश्च सम्प्राप्तान् खसांश्चैव शकांस्तथा। जितवान् पुण्डरीकाक्षो यवनञ्च महानुगं।
प्रविश्य मकरावासं यादोभिरभिसंवृतं। जिगाय वरुणं सङ्ख्ये सलिलान्तर्गतं पुरा। २००
युधि पञ्चजनं हत्वा पातालतलवासिनं। पाञ्चजन्यं हृषीकेशो दिव्यं शङ्खमवाप्तवान्।
खाण्डवे पार्थसहितस्तोषयित्वा हुताशनं। आग्नेयमस्त्रं दुर्द्धर्षं चक्रं लेभे महाबलः।
वैनतेयं समारुह्य त्रासयित्वाऽमरावतीं। महेन्द्रभवनाद्वीरः पारिजातमुपानयत्।
तच्च मर्षितवान् शक्रो जानंस्तस्य पराक्रमं। राज्ञा चाप्यजितं कश्चित् कृष्णेनेह न शुश्रुम।
यच्च तन्महदाश्चर्य्यं सभायां मम सञ्जय। कृतवान्पुण्डरीकाक्षः कस्तदन्य इहार्हति। २०५